

merito censet B. Virginem, quasi magistram apostolorum, omnem hanc quæstionem definivisse, non quod ipsa concilio interfuerit (hoc enim feminam non decebat), sed quod privatim consulta ab apostolis, prima sententiam hanc pronuntiarit.

XVII

MARIE VIRTUTES.

I. Ejus sanctitas.

1° EST SANCTITATIS OMNIS THESAURUS.

In plenitudine sanctorum detentio mea. (Eccli. xxiv, 16.) — Petrus Damianus, serm. *de Assumpt.*, sanctam sanctarum illam vocat; et Andree Cretensis, *de Dormit. Virg.*: « O sancta, inquit, et sanctis sanctior, et omnis sanctitatis sanctissime thesaure. » Damascenus, orat. 2 *de Dorm.*: « Cernere, inquit, mihi videor hanc Sanctis sanctiorem, et sacris sacratioem, piisque pietate præstantiorem, » etc. S. Bernardus, serm. *de Aquæductu*, ut probet magnam vim et efficacitatem præcum Virginis, citat illud: *Oratio justi penetrat cælos*, et subdit: « Et quis justus si non Maria justa, de qua sol justitiæ ortus est nobis? »

S. Bernardus, tom. III, serm. II, art. 3, cap. 1: « Sicut, inquit, filius Mariæ est sanctus sanctorum; ita constat quod mater, quæ ipsum portavit, est sancta sanctarum, in qua erat ille pretiosus thesaurus, tabernaculum Dei, thronus Dei atque thalamus Dei. Ubi ergo est summa plenitudo sanctitatis humanæ et angelicæ, ibi semper Virgo Dei mater prima suæ sanctitatis jecit fundamenta, ibi detinuit gradum, et plantam fixit virgineam. »

Denique noster Sebastianus Barradius, in *Cant. Mo-
sis*, lib. III, sect. 8, *annota.* 16, num. 243: « B. Virginis

laus, inquit, plenitudinem in qua gradum fiat, non habet nisi dicamus, ultra sanctorum omnium, merita concessam illi fuit ab originali peccato immunitatem. In hac assertionem sita est sanctorum plenitudo, in qua detinetur : *In plenitudine sanctorum detentio mea.* »

2° EST IDEA PERFECTIONIS, VIRTUTIS ET SANCTITATIS,
EXEMPLAR, DECORIS ET GRATIA ET MIRACULUM
ABYSSUS.

XVI
30
2

Ante colles ego parturiebar. (Prov. viii. 25). — Mystice hæc adaptes B. Virgini. Unde Ecclesia hæc pro epistola legit in sacrificio missæ Conceptionis et Nativitatis ejusdem. Conceptio enim et nativitas Dei paræ fuit principium operum Dei circa redemptionem hominum, in quo magum pietatis sacramentum, puta incarnatio Verbi mox peragenda et celebranda erat. Ipsa eum est thalamus et thronus veri Salomonis nostri, in quo Deus suam omnipotentiam et magnificentiam ostendere voluit : « Et magnum magni numinis illud opus. » Quare fecit B. Virginem in sui conceptu et ortu nobiliorem et pulchriorem omnibus angelis, etiam seraphinis, imo fecit eam ideam perfectionis, virtutis et sanctitatis, ut ipsa esset exemplar decoris et gratiæ tam angelorum quam hominum, quin et creaturarum omnium, in qua Deus præ cæteris puris creaturis suam sapientiam, amorem, virtutis et decus omne, quod fas erat, exprimeret et mundo repræsentaret.

Ipsa ergo est oceanus pulchritudinis, fons para-

disi, templum et sacrarium Dei, abyssus humilitatis, gratiæ et sapientiæ », uti eam vocant S. Ildephonsus, et S. Bernardus, imo « abyssus miraculorum », ait Damascenus, orat. 1 de Nativitate. Ipsa pariter præ omnibus collibus fuit mons in vertice montium, quia, « ut ad conceptionem Verbi pertingeret, meritum verticem super omnes angelorum choras usque ad solium deitatis erexit, » ait S. Gregorius in lib. *I Rey.* cap. 1.

Idcirco ante colles et montes ab æterno concepta fuit in mente et prædestinatione Dei, quæ ex tunc illam parturiit quasi gestiens illam eniti et parere, ideoque, tempore a se decreto, illam quasi enixa est et peperit. B. Virgo ab æterno prædestinata fuit a Deo, non tantum ut esset sancta, sed ut esset mater sanctorum, imo idæa sanctitatis, ut scilicet juxta eam reliquos sanctos apostolos, martyres, virgines, confessores efformaret. Habet enim ipsa puriorem virginitatem quam habeant cæteræ virgines; majorem scientiam quam habeant doctores; fortiorem patientiam quam martyres; clarius lumen propheticum quam prophetæ; ardentiorum zelum quam apostoli; denique sanctitatem quamcumque majorem quam habuerit ullus sanctorum, « Tot tibi sunt dotes, virgo, quot sidera cælo. »

« Cæteris, inquit S. Ildephonsus et S. Bernardus, datur gratia per partes, Mariæ vero tota gratiarum plenitudo. »

3° EST IDEÆ OMNIS SAPIENTIÆ, GRATIÆ ET SANCTITATIS
HOMINUM ET ANGELORUM.

IX
617
2

Sapientia laudabit animam suam, etc. (Eccli. xxiv, 1).—Mystice, apte Ecclesia in officiis divinis B. Virginis hæc omnia (quidquid frustra obstrepat Lutherus, et acclament hæretici) accipit de B. Virgine, idque iustissimis et gravissimis de causis :

Prima est, quia B. Virgo inter puras creaturas (Christus enim matrem superans non est pura creatura, sed mixtum quid ex creatore et creatura; qua Deus enim est creator; qua homo creatura), est opus Dei sapientissimum, in cuius scilicet conceptione, nativitate, generatione æque ac sanctificatione et glorificatione Deus summam ostendit sapientiam; nimirum, longe majorem quam ostenderit in creatione cœli et terræ, ac totius universi, imo omnium angelorum et hominum. Hæc enim omnia sua dignitate, puta, maternitate, gratia et gloria longe superat B. Virgo; Deus enim in ea, velut prima et nobilissima creatura, se suaque omnia quasi in speculo perfecto expressit, ut in ea ab omnibus semper laudetur et glorificetur.

Secunda, quia Deus B. Virgini in ejus conceptione, majorem quam ulli angeli vel homini indidit sapientiam, virtutem et sanctitatem, quam deinde ipsa singulis momentis augendo et duplicando continue, per amos 72, quibus vixit, mire auxit, adeo ut ipsa sit idæa omnis sapientiæ et sanctitatis hominum et angelorum. Tota enim hæc panegyris potest accipi de sapientia creata; hæc autem in B. Virgine fuit perfectissima, quia ipsa perfectissime post Christum participavit sapientiam Dei, ejusque quasi exemplar nobis a Deo est proposita.

4° FUIT PLENA OMNII VIRTUTE ET GRATIA.

Facta est quasi navis institoris de longe portans panem suum. (Prov. xxxi. 14.) — Eadem adaptes B. Virgini, quæ in domum, id est in Ecclesiam, invexit panem vivificum, puta Christum Dominum, dum eum peperit in Bethlehem, id est in domo panis. Unde S. Gregorius homil. 8 *in Evang.* : « Bene, ait, in Bethlehem nascitur, id est in domo panis; ipse enim est qui ait : *Ego sum panis vivus qui de cœlo descendi.* Joan. vi. Ipsa ergo *de longe*, id est de cœlis per vitæ hujus pelagus portat panem suum. Tò enim *de longe* notat distantiam inter Verbum et humanam naturam, quam sibi hypostatice univit in utero hujus mulieris benedictæ.

VI
490
1

Recte vero panem hunc vocat *suum*, quia sola absque viri opera illum concepit, quem in Bethlehem per partum suumvirgineum, tanquam ex navi omnium utilitatem exposuit, ut eo in Eucharistia pascamur.

Rursum, ipsa navis institoris plena fuit meribus celestibus, puta omni virtute et gratia. Unde Damascenus, orat. 1 *de Dormit. virgin.* : « Hæc est, ait, quæ gratiæ abyssum invenit, et duplicem virginitatis navem incolumem servaverat, animamque non minus quam corpus incolumem custodierat.

Virgo etiam dormiens mente vigiliabat intenta orationi et amori divino, juxta illud in Cant. : *Ego dormio, et cor meum vigilat.* Quocirca perdia et pernox augebat virtutum merita et lucra, quibus fideles et Ecclesiam ditavit.

B. Virgo velut materfamilias Ecclesiæ assidue e cœlo illi de omnibus prospicit, quia apud filium omnem illi gratiam exposuit et impetrat. Ipsa est

quæ animavit S. Athanasium, ut Ecclesiam defenderet contra Arianos, S. Cyrillum contra Nestorianos, S. Augustinum contra Pelagianos, S. Dominicum contra Albigenses, S. Ignatium contra Lutheranos. Ipsa est quæ statis temporibus religiones novas suscitavit ut Ecclesiam senescentem novo doctrinæ et virtutum splendore renovent et illustrent. Qua de re vide Hieronymum Platam, lib. I. *de Bon. stat. relig.* cap. XXXIV.

5° OMNES VIRTUTES AUCTORAVIT.

VI
530
2

Mulier timens Deum ipsa laudabitur. (Prov. XXI, 30.)— B. Virgo auctoravit virginitatem, humilitatem cæterasque virtutes, quando ipsa noluit esse mater Dei, nisi persisteret Virgo; unde virginitatis, nuncupato ejus voto, prima vexillum sustulit, quod denique tot agmina virginum secuta sunt; sic religiosi, doctores et gradu eminentes auctorant ordinis sui disciplinam, obedientiam, paupertatem, officia humilia, cum ipsi ea obeunt, ac junioribus eadem obeundi exemplo prælucent.

6° NE MINIMI QUIDEM VIRTUTUM ACTUS IN EA
DESIDERATI SUNT.

IX
645
2

Et universi pulveris pigmentarii. (Cant. III, 6.)— Vero pulvere pigmentario, non modo virtutum omnium universitas, quæ in Virgine erant, designatur, verum etiam ne minutissimos quidem virtutum actus in virgine desideratos ostendit, cum eos is qui in spiritualibus ditescere satagit, negligere non debeat. Hæc

porro virgula in cælum recta ascendebat, quia in Deum Virgo sanctissima semper erat intenta; virtutibus quoque redolens, tanquam aromatibus in pulverem redactis, et in charitatis igne positis, circumstantes mira odoris suavitate replevit.

7° OMNES VIRTUTES IN EA HABITARUNT.

Quæ est ista quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et universi pulveris pigmentarii? (Cant. III, 6.)— Sophronius, serm. *de Assump.*: « Dicta sane, inquit, quasi virgula fumi, quia gracilis et delicata; quia divinis extenuata disciplinis, et concremata intus in holocaustum incendii pii amoris, et desiderio charitatis. Ut virgula fumi et aromatibus, nimirum quia multis repleta est virtutum odoribus; manans ex ea flagrabat suavissimus odor, etiam angelicis spiritibus. »

IX
645
2

Sic et Petrus Damianus serm. *de Assumpt.*: « In myrrha, ait, continentiam, in thure devotionem intellige. » Et mox: « Hæc sunt duo quæ virginali substantiam totam circumdedere virtute, continentia scilicet et devotio; quorum alterum mentem ita possedit, ut caro mundissima, mens purissima genitricem Domini singularius consecrarent. » Et infra: « Universus pulvis pigmentarius in Virgine coniectus est, quia in ea virtutum conventus referendum sibi thalamum consecravit; et, si cæteris per partes spiritus affuit, Mariæ tamen tota pulchritudo gratiæ supervenit. Hæ integræ fuerunt in ea species, scilicet pigmentariorum aromatum, sed in subtilissimum pulverem comminutæ: quia ipsa est quæ, fortioribus

tribulantium malleis suppressa, vidit suum et Dei filium affigi cruci, militari lancea perforari, inter duos latrones positum expirare. »

8° B. MARIE VARIE VIRTUTES.

XXI
238
1

Et in capite ejus corona stellarum duodecim. (Apoc. XII, 1.) — Ex hoc loco (S. Bernardi supra citato : EJUS DUODECIM PRÆROGATIVÆ), nonnulli viri religiosi et cultus B. Virginis studiosi, conficiunt coronam, sive Rosarium duodecim stellarum, illudque hoc modo recitant.

In honorem S. Trinitatis legunt interpolate ter orationem Dominicam, puta ter *Pater noster*; ac in honorem duodecim stellarum, id est, duodecim illustrium virtutum B. Virginis, legunt totidem *Ave Maria*. Ad singula petentes ejus opem, ut illam ea in virtute imitari, in eaque crescere seque perficere possint.

Primum ergo *Pater noster* recitant in honorem Dei Patris, petentes ab eo hyperduliam, et insignem reverentiam erga B. Virginem, utpote Filii ejus matrem purissimam, virtutibus et gratis omnibus cumulatissimam, ac Reginam Angelorum et hominum.

Deinde recitant quater *Ave Maria* in honorem quatuor virtutum quæ Deum concernunt, quibus excelluit B. Virgo;

Prima virtus est fides, qua credidit se virginem fore simulque Dei matrem, ac sub cruce firma ac stabilis in fide divinitatis, redemptionis et resurrectionis Christi permansit.

Secunda est spes, qua se in conceptione, partu, fuga in Ægyptum, passione et morte Christi, aliisque summis angustiis pressa, totam divinæ Providentiæ resignavit et commisit.

Tertia est charitas : *Primo*, pura et ab omni proprio commodo aliena; *secundo*, fervens, laboriosa et nunquam cessans; *tertio*, fortis et constans juxta crucem; *quarto*, liberalis, seque totam cum filio suo nobis communicans.

Quarta est religio erga Deum et Christum, ei serviendo, vestiendo, lactando, etc., ejus verba in corde suo conservando servando, circumcisionem, purificationem aliosque legis et templi cæremonias.

Deinde recitant secundum *Pater noster* ad Filium, qui est spes nostra, postulantes donum spei, ut in omnibus necessitatibus magna fiducia ad B. Virginem, quæ est mater misericordiæ, vita, dulcedo et spes nostra, recurramus.

Mox recitant quater *Ave Maria* in honorem quatuor virtutum B. Virginis, quibus perfecta erat erga seipsam :

Prima est humilitas, qua *primo*, salutata ab angelo et electa Dei mater, se ejus ancillam vocavit; *secundo*, visitavit Elisabeth, eique servivit; *tertio*, mysterium incarnationis celavit, et laudata laudem in Deum retulit, dicens : « Magnificat anima mea Dominum; » *quarto*, servivit B. Josepho, et ultimo loco tum in domo, tum inter apostolos et fideles sedit, ideoque in Actis apostolorum ultimo loco nominatur.

Secunda est virginitas, qua *primo*, prima omnium virginitatem Deo vovit; *secundo*, maximo illam zelo custodivit, dicens : « Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? » *Tertio*, domi manebat;

ideoque vocatur hortus conclusus et porta clausa. *Quarto*, impuras aliorum cogitationes solo aspectu pellebat, uti S. Ambrosius *de Virginibus*, et alii graves auctores testantur. Porro conceptio et partus Christi virginitatem B. Virginis non violavit, sed sacravit, fecitque ut inaudito a sæculis prodigio ipsa simul esset virgo et mater, ideoque mater Dei. Audi B. Chrysologum, *serm.* 148 : « Quæ ibi verecundiæ læsio, ubi init deitas cum amica sibi semper integritate consortium, ubi est interpretes angelus, fides pronuba, desponsatio castitas, donatio virtus, iudex conscientia, causa Deus, conceptus integritas, virginitas partus, virgo mater? »

Tertia est fortitudo, quæ eluxit : *primo*, in morte Christi, in qua stabat juxta crucem ; *secundo*, in injurii Judæorum tolerandis ; *tertio*, in serviendo Filio, omnibusque christianis adjuvandis.

Quarta est paupertas, quæ tanta fuit, ut non esset ei locus in diversorio, sed in stabulum secedere sit coacta, ibique parere Christum orbis dominum.

Denique tertium *Pater noster* recitant in honorem Spiritus sancti, postulantes ab eo gratum animum erga B. Virginem, cui ut matri Redemptoris, ut mediatrici nostræ apud Deum, ut matri amantissimæ, omnia nostra debemus.

Deinde legunt quater *Ave Maria*, ruminantes quatuor eximias virtutes B. Virginis erga proximum :

Prima est charitas fraterna, qua jovit Elisabeth et sponso in nuptiis Cana Galilææ, cum vinum non haberent ; ac impense desiderat adjuvatque omnium hominum salutem.

Secunda est obedientia, qua Augusto Cæsari ethnico in pendendo censu, et legi Mosis in purificatione,

et Josepho sponso obedivit, ac curavit ut filii sui præceptis alii obedirent, ut cum in nuptiis ministris dixit : « Quodcumque dixerit vobis, facite. »

Tertia est misericordia, qua viscera misericordie sue cuilibet in qualibet afflictione eam invocanti effundit ; æque ac Filium suum in redemptionem nostram in cruce, ac in cibum in Eucharistia, misericorditer et liberaliter elargita est.

Quarta est modestia, quæ tanta fuit, ut S. Dionysius, epist. *ad S. Paulum* quam recitat Christophorus a Castro in *Hist. Deiparæ*, XIX, scribat se eam pro dea habiturum fuisse, nisi fides eum aliud docuisset. Hinc in sermone erat parca : verba ejus singula erant præmeditata, pia, pudica, humilia, plena misericordiæ, charitatis et laudis Dei, ut cum concepto Dei Verbo, ac salutata ab Elisabeth mater Dei, respondit : *Magnificat anima mea Dominum.*

Denique duodecim hasce stellas pie pulchreque adaptat duodecim mysteriis vitæ B. Virginis S. Antonius Spinellus in suo *Mariali*, pag. 599 et 604.

9° MORES QUAM SANCTI ET SPECTABILES.

Timor Domini odit malum, etc. (Prov. VIII. 13.) — Mystice, B. Virgo timore et amore Dei plena odit malum, sed præsertim arrogantiam et superbiam detestatur, eo quod ipsa sit humillima ac humilitatem et humiles summe amat.....

S. Ambrosius paucis perstringens humilis virginis mores, lib. II *de Virg.* : « Virgo, ait, erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum : corde humilis, verbis gravis, anima prudens, loquendo parcior, legendi

studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens; intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis, solita non hominem sed Deum quærere, nullum lædere, bene velle omnibus, assurgere majoribus natu, æqualibus non invidere, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem. » Et mox: « Nihil torvum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecondum; non gestus fractus, non incessus solutior, non vox petulantior; ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis. »

Et S. Augustinus, serm. 35 *de Sanctis*, post medium: « O vere beata humilitas, quæ Deum hominibus peperit, vitam mortalibus edidit, cœlos innovavit, mundum purificavit, paradysum aperuit, et hominum animas ab inferis liberavit. O, inquam, vere gloriosa Mariæ humilitas, quæ porta paradisi efficitur, scala cœli constituitur. Facta est certe humilitas Mariæ scala cœlestis, per quam descendit Deus ad terras. *Quia respexit*, ait, *humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* »

10° OMNES DOTES ET GRATIAS OMNIUM SANCTORUM IN SE COLLECTAS A DEO INFUSAS ACCEPTIT.

(Vide supra v. 232, 1 et seq.)

11° VIRTUTES ET GRATIAS OMNES HABUIT IN EMINENTI GRADU.

Multæ filia congregaverunt divitias; tu supergressa es universas. (Prov. xxxi. 29.) — Beata virgo, quia ma-

VI
527
1

ter Dei, a S. Anselmo et patribus et revera est mediatrix totius Ecclesiæ et omnium fidelium, quia ipsa proxime cooperata est incarnationi Verbi, et consequenter redemptioni nostræ.

Rursum per illam ceu matrem familias et mediatricem, Deus martyribus distribuit fortitudinem, virginibus castitatem, apostolis zelum, confessoribus patientiam, anachoretis austeritatem, religiosis humilitatem, paupertatem, obedientiam; conjugibus continentiam et fidem conjugalem, ac cœteris fidelibus suas dotes, virtutes et gratias cuique congruas et proprias, quare hasce omnes ipsa perfectius et eminentius in sese habeat oportet: Sicut causa universalis, v. g., cœlum eminenter in se continet omnes perfectiones corporum elementariorum, quas ipsa causat et producit; quare sicut cœlum superat omnia terrena, ignis colore superat omnem colorem a se productum, et sicut sol suo splendore vincit et obscurat omnem lucem aeris et stellarum, utpote a se productam: sic pariter gratia, et consequenter gloria B. Virginis, superat omnem gratiam et gloriam fidelium omnium.

Rursum, sicut caput sensum, rationem, motum et directionem influens in cœtera membra, iis omnibus etiam simul sumptis longe antecellit (plus enim habet rationis et sapientiæ solum caput, quam omnia membra simul sumpta): sic etiam gratia B. Virginis gratiam cœterorum omnium simul sumptorum præcellat oportet, quia est gratia capitis, quam proinde non sibi soli accepit, sed velut caput eandem in cœteros fideles qui cujusque capacitate transfundit.

12° IPSA TRANSCENDIT LONGIS INTERVALLIS OMNEM
RELIQUORUM SANCTORUM GRATIAM.

IX
491
1

Cognosce justitias et judicia Dei, et sta in sorte propositionis et orationis altissimi Dei. (Eceli. XVII. 24.)—
Nec omnes possunt esse Pauli apostoli, Augustini, Athanasii: sufficit ut quisque gratiæ sibi a Deo datæ pro modulo suo cooperetur, eamque adaugeat quoad potest; sed ad gratiam B. Virginis vel S. Pauli solide aspiret, quia illa Dei dono omnes gratiarum mensuras, quas Deus omnibus sanctis elargitur, longissime superat et transcendit; unde impossibile est eam assequi.

13° PLUS HABUIT GRATIÆ, GLORIÆ, HONORIS QUAM
OMNES ANGELI ET HOMINES SIMUL.

VI
514
2

Byssus et purpura indumentum ejus. (Prov. XXXI. 22.) — Hæc omnia eminenter habuit B. Virgo, cujus vestis erat byssus, id est virginitas plusquam angelica; et purpura, id est charitas ardentissima. Vestis stragulata fuit varietas sanctorum inspirationum et desideriorum, quam tum angeli phantasiæ, tum Deus ipse menti ipsius jugiter ingerebant, ad quaslibet virtutum heroicarum actiones strenue obeundas sed præcipue ad jugem et continuum ardentemque Dei amorem.

Hunc autem in illa extitisse, a primo instanti conceptionis continuum, imo crescentem semper, et per sui meritum assidua progressionem, si non ex æquo geminatum et conduplicatum, certe valde augescens, docent Franciscus Suarez, Gabriel, Vasquez, Barradius, Canisius, Salazar et alii. Porro cum hic

actus amoris Dei initio conceptionis in ea tam intensus fuerit, ut superarit omnes actus amoris divini, quos elicerunt summi angeli, etiam cherubini et seraphini in termino viæ suæ, qui utique fuere intensissimi; hoc enim decebat eam, quæ a Deo destinata erat, et proxime futura mater Dei: hinc colligunt eam continuo hoc divini amoris incremento, ad tantum charitatis incrementum, imo incendium, et ad tantum meritorum culmen in fine vitæ puta anno ætatis suæ 72, conscendisse, ut si in una lance bilancis collocarentur omnia omnium sanctorum et angelorum, etiamseraphinorum, opera ac merita, in altera vero unius B. Virginis, hæc illi præponderaret.

Rursum hinc colligunt B. Virginem, etsi liberi semper fuerit arbitrii, ut peccare posset (quam tamen peccandi potentiam virgini adimunt S. Bonaventura, Richardus, Marsilius, Almainus et alii) ad majus ejus meritum, nunquam tamen peccasse ne minime quidem peccato veniali, uti sensit tota Ecclesia, teste concilio Tridentino: quia scilicet Deus eam, exterius amovendo occasiones peccatorum et interiorius suggerendo assidue menti ejus sanctas cogitationes et desideria, ita secure certoque dirigebat et acuebat, ut non nisi sancta cogitaret, desideraret et operaretur. Intellectui enim ejus tot pias illuminationes, ac voluntati tot sanctas affectiones jugiter immittebat, ut omne peccatum exhorresceret velut diabolium, atque ad virtutum omnium, præsertim amoris Dei, actus ferventissimos, instar torrentis continuo raperetur, nec vires capitis et mentis in hoc ardore unquam remitterentur aut lassarentur, sed optius auferentur et acuerentur.